

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1051/08
08.04.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Mirjane Ivić, predsednika veća, Gordane Džakula i Vere Pešić, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ljiljanom Jevtić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tužene Komande Vojnog okruga Beograd, radi poništaja rešenja Up-2 br. 3-2 od 22.01.2008. godine, u pravnoj stvari odlaganja služenja vojnog roka, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 08.04.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Komande Vojnog odseka Beograd - 2 Up-1 br. 08-2/5166-2 od 26.11.2007. godine, kojim, stavom 1. dispozitiva, odbija se zahtev za odlaganje služenja vojnog roka regruta AA, stavom 2. dispozitiva je određeno da je tužilac obavezan da se odazove primljenom pozivu, a stavom 3. dispozitiva da žalba izjavljena na rešenje ne odlaže izvršenje rešenja.

Podnetom tužbom tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa, ističući da je dostavio svu potrebnu dokumentaciju kojom se dokazuje da mu je otac nezaposlen, kao i njegova majka, a da mu je brat učenik srednje škole, te da je tužilac jedini zaposleni u porodici koji ima redovna primanja. Smatrajući da je osporenim rešenjem povređen zakon na njegovu štetu, predložio je da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu pri razlozima iznetim u osporenom rešenju, pa je predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu, kao i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Vrhovni sud Srbije nalazi da je tuženi organ na pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primenio materijalno pravo, u postupku u kome nije bilo povrede pravila i za svoju odluku je dao razloge, koje, kao dovoljne i na zakonu zasnovane, u svemu prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga, što je odredbom čl. 308. st. 1. tač. 1. Zakona o Vojski Jugoslavije ("Sl. list SRJ" br. 67/93...37/02 i "Sl. list SCG" br. 7/05 i 44/05), propisano da se služenje vojnog roka na zahtev regruta odlaže regrutu koji po propisima kojima se uređuje zaštita porodice lica na obaveznoj vojnoj službi stiče svojstvo hranioca porodice ako bi upućivanjem na služenje vojnog roka njegova porodica bila dovedena u težak materijalni položaj, dok te okolnosti traju, a najkasnije do kraja novembra kalendarske godine u kojoj navršava 27 godina života. Odredbom čl. 7. Zakona o zaštiti članova porodica lica na obaveznoj vojnoj službi ("Sl. list SFRJ" br. 18/76), propisano je da osnovna prava utvrđena ovim Zakonom pripadaju članovima porodice hranioca, pod uslovom da je hranilac sa članovima porodice živeo u zajedničkom domaćinstvu, odnosno da im je obezbeđivao sredstva za izdržavanje do dana stupanja na obaveznu vojnu službu, ili je obaveza izdržavanja nastupila u toku obavezne vojne službe, da su članovi porodice hranioca nesposobni za privređivanje i da nemaju sopstvenih prihoda dovoljnih za izdržavanje. Nesposobni za privređivanje, po čl. 9. istog Zakona, smatraju se članovi porodice hranioca, koji su prema oceni, nalazu i mišljenju invalidske komisije, po propisima o invalidskom osiguranju, potpuno nesposobni za privređivanje. Kako je iz spisa predmeta, nesumnjivo utvrđeno da članovi porodice tužioca nisu nesposobni za privređivanje, u smislu citiranih zakonskih odredbi, te da tužilac nije pružio dokaze da članovi njegove porodice nemaju sopstvenih prihoda dovoljnih za izdržavanje, to je i po shvatanju Vrhovnog suda Srbije, pravilno rešenjem prvostepenog organa od 26.11.2007. godine, odbijen zahtev tužioca za odlaganje služenja vojnog roka, jer tužilac ne ispunjava uslove propisane odredbom čl. 308. st. 1. tač. 1. Zakona o Vojski Jugoslavije, za odlaganje služenja vojnog roka.

Kod iznetog činjeničnog i pravnog stanja stvari, Vrhovni sud Srbije je navode tužbe ocenio neosnovanim i bez uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja, jer ovim navodima tužilac nije doveo u sumnju utvrđeno činjenično stanje, niti je naveo okolnosti ili dokaze koji nisu cenjeni u upravnom postupku, a bili bi od uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari.

Sa napred iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 08.04.2009. godine, U. 1051/08

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Ljiljana Jevtić, s.r. Mirjana Ivić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

SK